

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Joanna Krakowiak

Protokolant: Agnieszka Grzymała, Ewa Dziegielewska

przy udziale Prokuratora: Krzysztofa Sierugi, Aleksandry Dąbrowskiej-Śnieg, Ewy Stęplewskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 9 kwietnia 2018 roku, 10 maja 2018 roku, 20 czerwca 2018 roku, 13 sierpnia 2018 roku i 6 września 2018 roku sprawy:

D. M. (1),

s. J. i I. z domu M.,

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 27 września 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (2), wprowadzili w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. narażając ten organ na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 160.000.000 złotych w ten sposób, że w celu wyłudzenia nienależnego zwrotu podatku D. M. (1) jako właściciel przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) z siedzibą w P. ul. (...) w dniu 27 grudnia 2017 roku wystawił na rzecz D. M. (2) jako właściciela przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...), (...), (...)-(…) L. nierzetelną fakturę VAT numer (...) o wartości netto 2.000.000.000 złotych i w kwocie podatku VAT 160.000.000 złotych, dokumentującą sprzedaż 20 obrazów – rzekomych dzieł sztuki, którą D. M. (2) przyjął, a następnie wykazał w korekcie deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) – 7 za miesiąc grudzień 2016 roku, złożonej w dniu 28 lutego 2017 roku Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P., podając w niej dane niezgodne ze stanem rzeczywistym w pozycji 45 i 46 – co do wartości netto nabycia towarów i usług pozostałych i związanego z tym nabyciem podatku naliczonego VAT, w pozycji 51 – co do wysokości kwoty podatku naliczonego do odliczenia, w pozycji 56 – co do wysokości nadwyżki podatku naliczonego nad należnym oraz w pozycji 57 i 59 – co do wysokości kwoty do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 76 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.

II. w okresie od 27 września 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa znacznej wartości w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 160.000.000 zł poprzez wprowadzenie go w błąd w ten sposób, że jako właściciel przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) z siedzibą w P. ul. (...) i osoba uprawniona do wystawienia faktur VAT w dniu 27 grudnia 2016 roku wystawił na rzecz D. M. (2) jako właściciela przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...), (...), (...)-(…) L. fakturę VAT numer (...) o wartości netto 2.000.000.000 złotych i kwocie podatku VAT 160.000.000 złotych, dokumentującą sprzedaż 20 obrazów – rzekomych dzieł sztuki, w której poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, to jest kwoty wartości netto przedmiotu sprzedaży oraz kwoty należnego od tej sprzedaży podatku od towarów i usług, którą D. M. (2) przyjął, a następnie

użył jej wykazując ją w korekcie deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za miesiąc grudzień 2016 roku, złożonej w dniu 28 lutego 2017 roku Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wszczęcie przez Naczelnika (...) Skarbowego w Ł. kontroli celno-skarbowej wobec D. M. (2), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym na karę pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne i przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. oraz art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

oraz **D. M. (2)**,

syna Z. i M. z domu B.,

urodzonego (...) w Z.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 27 września 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1), wprowadził w błąd Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. narażając ten organ na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 160.000.000 złotych w ten sposób, że w celu wyłudzenia nienależnego zwrotu podatku D. M. (2) jako właściciel przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...), (...), (...) - (...) L. przyjął od D. M. (1) nierzetelną fakturę VAT numer (...) z dnia 27 grudnia 2016 roku o wartości netto 2.000.000.000 złotych i w kwocie podatku VAT 160.000.000 złotych, dokumentującą zakup 20 obrazów – rzekomych dzieł sztuki, wystawioną przez podmiot o nazwie ARTYSTA D. M. (1) z siedzibą w P., ulica (...), a następnie wykazał tę fakturę w korekcie deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) – 7 za miesiąc grudzień 2016 roku, złożonej w dniu 28 lutego 2017 roku Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P., podając w niej dane niezgodne ze stanem rzeczywistym w pozycji 45 i 46 – co do wartości netto nabycia towarów i usług pozostałych i związanego z tym nabyciem podatku naliczonego VAT, w pozycji 51 – co do wysokości kwoty podatku naliczonego do odliczenia, w pozycji 56 – co do wysokości nadwyżki podatku naliczonego nad należnym oraz w pozycji 57 i 59 – co do wysokości kwoty do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 76 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s.

II. w okresie od 27 września 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa znacznej wartości w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 160.000.000 złotych poprzez wprowadzenie go w błąd w ten sposób, że D. M. (2) jako właściciel przedsiębiorstwa powadzonego pod firmą (...), (...), (...) - (...) L. przyjął od D. M. (1) właściciela przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) z siedzibą w P., ulica (...), wystawioną przez niego jako osobę uprawnioną fakturę VAT numer (...) z dnia 27 grudnia 2016 roku o wartości netto 2.000.000.000 złotych i kwocie podatku VAT 160.000.000 złotych, dokumentującą zakup 20 obrazów – rzekomych dzieł sztuki, poświadczającą nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, to jest kwoty wartości netto przedmiotu sprzedaży oraz kwoty należnego od tej sprzedaży podatku od towarów i usług, a następnie użył tej faktury, wykazując ją w korekcie deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za miesiąc grudzień 2016 roku, złożonej w dniu 28 lutego 2017 roku Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wszczęcie przez Naczelnika (...) Skarbowego w Ł. kontroli celno-skarbowej wobec D. M. (2)

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. oraz art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. oskarżonych D. M. (1) i D. M. (2) w miejsce zarzucanego im w pkt. I czynu uznaje za winnych tego, że w okresie od 27 grudnia 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu w celu wyłudzenia nienależnego zwrotu podatku, narazili Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. na nienależny zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 160.000.000 złotych wprowadzając ten organ w błąd w ten sposób, że D. M. (1) jako właściciel przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) D. M. (1) z siedzibą w P. w dniu 27 grudnia 2016 roku wystawił na rzecz D. M. (2) jako właściciela przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) w B. nierzetelną fakturę VAT numer (...) o wartości netto 2.000.000.000 złotych i kwocie podatku VAT 160.000.000 złotych, dokumentującą sprzedaż 20 obrazów – rzekomych dzieł sztuki, którą D. M. (2) przyjął, a następnie wykazał w korekcie deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) – 7 za miesiąc grudzień 2016 roku złożonej w dniu 28 lutego 2017 roku Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P., podając w niej dane niezgodne ze stanem rzeczywistym: w pozycji 45 i 46 – co do wartości netto nabycia towarów i usług pozostałych i związanego z tym nabyciem podatku naliczonego VAT, w pozycji 51 – co do wysokości kwoty podatku naliczonego do odliczenia, w pozycji 56 – co do wysokości nadwyżki podatku naliczonego nad należnym oraz w pozycji 57 i 59 – co do wysokości kwoty do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika, czym wyczerpali dyspozycję art. 76 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza im kary po 3 (trzy) lata pozbawienia wolności;

2. oskarżonych D. M. (1) i D. M. (2) w miejsce zarzucanego im w pkt. II czynu uznaje za winnych tego, że w okresie od 27 grudnia 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa wielkiej wartości w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 160.000.000 zł poprzez wprowadzenie tego organu w błąd w ten sposób, że D. M. (1), będąc osobą uprawnioną do wystawienia faktur VAT jako właściciel przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) D. M. (1) z siedzibą w P., w dniu 27 grudnia 2016 roku, wystawił na rzecz D. M. (2), jako właściciela przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą (...) w B., fakturę VAT numer (...) o wartości netto 2.000.000.000 złotych i kwocie podatku VAT 160.000.000 złotych, dokumentującą sprzedaż 20 obrazów – rzekomych dzieł sztuki, w której poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, to jest kwoty wartości netto przedmiotu sprzedaży oraz kwoty należnego od tej sprzedaży podatku od towarów i usług, którą D. M. (2) przyjął, a następnie użył jej wykazując ją w korekcie deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiąc grudzień 2016 roku, złożonej w dniu 28 lutego 2017 roku Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na wszczęcie przez Naczelnika (...) Skarbowego w Ł. kontroli celno-skarbowej wobec D. M. (2), przy czym D. M. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym na karę pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne i przed upływem 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy, czym wyczerpali dyspozycję:

- oskarżony D. M. (1) – art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. oraz art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k.,

- oskarżony D. M. (2) – art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. oraz art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i za to wymierza im kary:

- oskarżonemu D. M. (1) na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. – karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 40 (czterdzieści) złotych,

- oskarżonemu D. M. (2) na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. – karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 70 (siedemdziesiąt) złotych;

3. na podstawie art. 8 § 2 k.k.s. stwierdza, iż wykonaniu podlegają kary orzeczone w pkt. 2 wyroku;
4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. M. (1) jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. zatrzymania w dniu 14 listopada 2017 roku w godz.18:00-19:30;
5. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 20 (dwudziestu) obrazów ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) - (...)1.802.1.3.2017 pod poz. 1-2 /k.347/;
6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 1.476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. M. (1) z urzędu;
7. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego D. M. (1) kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych, a od oskarżonego D. M. (2) kwotę 4.000 (cztery tysiące) złotych tytułem częściowych kosztów sądowych, w pozostałym zakresie obciążając nimi Skarb Państwa.